

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMAS
DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO
IR VENGIMO PREVENCIJOS

2024 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. Įstatymo tikslas

Šis įstatymas reglamentuoja su teritorija, kurioje taikomi taivaniečių mokesčių įstatymai, susijusių pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos, taip pat Lietuvos Respublikos ir teritorijos, kurioje taikomi taivaniečių mokesčių įstatymai, institucijų bendradarbiavimo administruojant mokesčius klausimus.

2 straipsnis. Taikytinos nuostatos

1. Apmokestinant su teritorija, kurioje taikomi taivaniečių mokesčių įstatymai, susijusias pajamas, atsižvelgiama į šio įstatymo priede pateiktas Nuostatas dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos (toliau – Nuostatos).

2. Esant Nuostatų ir Lietuvos Respublikos mokesčius reglamentuojančių teisės aktų nuostatų prieštaravimų, taikomos Nuostatos.

3. Lietuvos Respublikos mokesčius reglamentuojančių teisės aktų nuostatos, susijusios su Lietuvos Respublikos vardu su užsienio valstybėmis sudaromomis dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartimis ir jų taikymu, *mutatis mutandis* taikomos Nuostatų atžvilgiu.

4. Lietuvos Respublikos mokesčius reglamentuojančių teisės aktų nuostatos, kuriose minimos užsienio valstybės, *mutatis mutandis* taikomos teritorijos, kurioje taikomi taivaniečių mokesčių įstatymai, atžvilgiu.

3 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 2 straipsnį ir šio įstatymo priedą, įsigalioja 2025 m. liepos 1 d.

2. Šio įstatymo priedas įsigalioja, kai teritorijoje, kurioje taikomi taivaniečių mokesčių įstatymai, bus užbaigtos reikiamos teisinės procedūros ir abipusiu Lietuvos Respublikos ir teritorijos, kurioje taikomi taivaniečių mokesčių įstatymai, institucijų sutarimu nustatyta Nuostatų įsigaliojimo data bei apie tai Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija paskelbs Teisės aktų registre, bet ne anksčiau negu 2025 m. liepos 1 d., o pradėdamas taikyti Nuostatų 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

3. Šio įstatymo 2 straipsnis įsigalioja tą dieną, kurią pradėdamas taikyti šio įstatymo priedas.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Lietuvos Respublikos
įstatymo „Dėl pajamų dvigubo
apmokestinimo išvengimo ir mokesčių
slėpimo ir vengimo prevencijos“
priedas

NUOSTATOS DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGINIMO PREVENCIJOS

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMOS NUOSTATOS

1. Šios Nuostatos taikomos asmenims, kurie yra vienos arba abiejų teritorijų rezidentai.
2. Taikant šias Nuostatas, subjekto ar įstaigos gautos pajamos ar pajamos, gautos per subjektą ar įstaigą, kurie laikomi visiškai ar iš dalies finansiškai skaidriais pagal kiekvienos teritorijos mokesčių teisę, laikomos teritorijos rezidento pajamomis, bet tik tiek, kiek ta teritorija mokesčių tikslais laiko minėtas pajamas šios teritorijos rezidento pajamomis.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMOS NUOSTATOS

1. Šios Nuostatos taikomos pajamų mokesčiams, kuriuos ima teritorijos valdžios institucija ar jos administraciniai padaliniai arba vietos valdžios institucijos, nesvarbu, koku būdu jie imami.
2. Pajamų mokesčiais laikomi visi mokesčiai, skaičiuojami nuo visų pajamų arba nuo atskirų pajamų dalių, įskaitant mokesčius nuo turto vertės padidėjimo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, mokesčius nuo visos įmonių mokamų algų ar darbo užmokesčių sumos ir kapitalo vertės padidėjimo mokesčius.
3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikomos šios Nuostatos, yra visų pirma šie:
 - a) teritorijoje, kurioje taikomi Lietuvos mokesčių įstatymai:
 - i) pelno mokestis ir
 - ii) gyventojų pajamų mokestis;
 - b) teritorijoje, kurioje taikomi taivaniečių mokesčių įstatymai:
 - i) pelno siekiančių įmonių pajamų mokestis;
 - ii) gyventojų konsoliduotas pajamų mokestis ir
 - iii) pagrindinis pajamų mokestis.
4. Šios Nuostatos taip pat taikomos bet kokiems vienodiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems taikyti po šių Nuostatų įsigaliojimo dienos papildomai arba vietoj esamų mokesčių. Teritorijų kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius reikšmingus savo mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis

BENDROSIOS APIBRĖŽTYS

1. Taikant šias Nuostatas, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip:

a) sąvoka „teritorija“ – teritorija, kurioje taikomi Lietuvos mokesčių įstatymai, arba teritorija, kurioje taikomi taivaniečių mokesčių įstatymai, atsižvelgiant į konkretų atvejį, o sąvokos „kita teritorija“ ir „teritorijos“ aiškinamos atitinkamai;

b) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, bendrovę ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;

c) sąvoka „bendrovė“ – bet kuri korporacinė organizacija ar bet kuris subjektas, kuris mokestiniais tikslais laikomas korporacine organizacija;

d) sąvokos „teritorijos įmonė“ ir „kitos teritorijos įmonė“ – atitinkamai įmonė, kurios veiklą organizuoja teritorijos rezidentas, ir įmonė, kurios veiklą organizuoja kitos teritorijos rezidentas;

e) sąvoka „tarptautinis vežimas“ – bet koks vežimas laivu ar orlaiviu, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių teritorijoje, o laivą ar orlaivį naudojanti įmonė nėra tos teritorijos įmonė;

f) sąvoka „kompetentingas asmuo“:

i) teritorijoje, kurioje taikomi Lietuvos mokesčių įstatymai, – finansų ministras arba ministro įgaliotas atstovas ir

ii) teritorijoje, kurioje taikomi taivaniečių mokesčių įstatymai, – finansų ministras arba ministro įgaliotas atstovas;

g) sąvoka „nacionalinis subjektas“:

i) bet kuris fizinis asmuo, kuris pagal toje teritorijoje galiojančius įstatymus laikomas tos teritorijos piliečiu, ir

ii) bet kuris juridinis asmuo, bendrija ar asociacija, įgiję tokį statusą pagal toje teritorijoje galiojančius įstatymus;

h) sąvoka „teritorijos pripažintas pensijų fondas“ – toje teritorijoje įsteigtas subjektas ar struktūrinis vienetas, vadovaujantis toje teritorijoje taikomais mokesčių įstatymais, laikomas atskiru asmeniu, kuris:

i) įsteigtas ir veikia išimtinai arba beveik išimtinai tam, kad administruotų arba skirtų pensijų išmokas ir papildomas ar nepagrindines išmokas fiziniams asmenims, ir yra reguliuojamas tos teritorijos valdžios institucijų ar vieno iš jos administracinių padalinių arba vietos valdžios institucijų arba

ii) įsteigtas ir veikia išimtinai arba beveik išimtinai tam, kad investuotų lėšas siekiant naudoti i papunktyje nurodytiems subjektams ar struktūriniais vienetais.

2. Teritorijai, bet kuriuo metu taikant šias Nuostatas, bet kuri jose neapibrėžta sąvoka, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos teritorijos teisę mokesčių, kuriems taikomos šios Nuostatos, atžvilgiu; bet kokia sąvokos reikšmė pagal taikomus tos teritorijos mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš reikšmę, kuri šiai sąvokai suteikiama pagal kitus tos teritorijos įstatymus.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šiose Nuostatose sąvoka „teritorijos rezidentas“ – bet kuris asmuo, kuriam pagal tos teritorijos įstatymus asmens nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, įmonės registravimo vietos, vadovybės buvimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu joje nustatyta prievolė mokėti mokesčių; sąvoka taip pat apima tą teritoriją ir bet kurį jos administracinį padalinį ar vietos valdžios instituciją bei tos teritorijos pripažintą pensijų fondą. Tačiau ši sąvoka neapima jokio asmens, kuriam toje teritorijoje nustatyta prievolė mokėti mokesčių tik todėl, kad toje teritorijoje jis turi pajamų šaltinį.

2. Jeigu pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų teritorijų rezidentas, fizinio asmens statusas nustatomas taip:

a) fizinis asmuo laikomas rezidentu tik tos teritorijos, kurioje fizinis asmuo turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei fizinis asmuo turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose teritorijose, fizinis asmuo laikomas rezidentu tik tos teritorijos, su kuria fizinio asmens asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);

b) jei negalima nustatyti, kurioje teritorijoje yra fizinio asmens gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš teritorijų fizinis asmuo neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, fizinis asmuo laikomas rezidentu tik tos teritorijos, kurioje fizinis asmuo paprastai gyvena;

c) jei fizinis asmuo paprastai gyvena abiejose teritorijose arba negyvena nė vienoje iš jų, fizinis asmuo laikomas rezidentu tik tos teritorijos, kurios nacionalinis subjektas fizinis asmuo yra;

d) jei fizinis asmuo yra abiejų teritorijų arba nėra nė vienos iš jų nacionalinis subjektas, teritorijų kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 dalies nuostatas asmuo, kuris nėra fizinis asmuo, yra abiejų teritorijų rezidentas, teritorijų kompetentingi asmenys stengiasi klausimą išspręsti bendru susitarimu. Kai tokio susitarimo nėra, taikant šias Nuostatas toks asmuo neturi teisės reikalauti jokių šiose Nuostatose nustatytų mokesčių lengvatų ar išimčių, išskyrus tai, koku mastu ir dėl ko galėjo būti sutarę teritorijų kompetentingi asmenys.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šiose Nuostatose sąvoka „nuolatinė buveinė“ – nuolatinė ūkinės komercinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės ūkinė komercinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą;

b) filialą;

c) įstaigą (biurą);

d) gamyklą;

e) dirbtuvę ir

f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba bet kurią kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ taip pat apima:

a) statybos aikštelę, statybos, surinkimo ar įrengimo objektą, bet tik tada, kai tokia aikštelė ar objektas veikia ilgesnį kaip 12 mėnesių laikotarpį;

b) paslaugų teikimą, įskaitant konsultavimo paslaugas, kurias teikia teritorijos įmonės darbuotojai arba kitas tokiam tikslui pasamdytas personalas, bet tik tada, kai tokio pobūdžio veikla (tam pačiam ar susijusiam objektui) kitoje teritorijoje bet kuriuo 12 mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip 183 dienas;

c) teritorijos jūrinėje dalyje vykdomą jūros dugno ir grunto bei toje teritorijoje esančių gamtos išteklių žvalgybos ar eksploatavimo veiklą, kai tokio pobūdžio veikla, vykdoma bet kuriuo 12 mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu tais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip 30 dienų.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) patalpų, kurios skirtos tik įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei, naudojimo;

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;

c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;

d) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik įmonei reikalingiems gaminiams arba prekėms įsigyti ar jai reikalingai informacijai rinkti, laikymo;

e) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriai kitai įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo;

f) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a–e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo,

jei tokios nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos veikla ar, pagal f punktą, visa veikla yra parengiamoji arba pagalbinė.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 dalių nuostatas, tačiau taikant 6 dalies nuostatas, jei asmuo įmonės vardu veikia teritorijoje ir taip veikdamas įprastai sudaro sutartis arba įprastai jam tenka pagrindinis vaidmuo, kai sutartys sudaromos įmonei iš esmės jų nekeičiant, ir jei šios sutartys yra sudaromos:

a) įmonės vardu ar

b) siekiant perduoti tai įmonei priklausančią nuosavybę ar nuosavybę, kuria įmonė turi teisę naudotis, arba suteikti teisę naudotis tokia nuosavybe, ar

c) dėl tos įmonės paslaugų teikimo,

laikoma, kad ta įmonė turi nuolatinę buveinę toje teritorijoje bet kokiai veiklai, kurios tas asmuo imasi įmonės vardu, nebent tokio asmens veikla apsiribotų 4 dalyje nurodyta veikla, dėl kurios, jei asmuo ją vykdytų per nuolatinę ūkinės komercinės veiklos vietą, pagal tos dalies nuostatas ta nuolatinė ūkinės komercinės veiklos vieta nebūtų laikoma nuolatinė buveine.

6. 5 dalis netaikoma, jeigu teritorijoje kitos teritorijos įmonės vardu veikiantis asmuo vykdo veiklą pirmiau minėtoje teritorijoje kaip nepriklausomas atstovas ir įprastomis tos veiklos sąlygomis veikia įmonės vardu. Tačiau jeigu asmuo veikia vien tik ar beveik vien tik vienos ar daugiau įmonių, su kuriomis jis yra glaudžiai susijęs, vardu, tas asmuo, taikant šią dalį, nelaikomas jokios tokios įmonės nepriklausomu atstovu.

7. Taikant šį straipsnį, asmuo ar įmonė yra glaudžiai susiję su įmone, jei, vadovaujantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, įmonė ir asmuo kontroliuoja vienas kitą arba juos abu kontroliuoja tie patys asmenys ar įmonės. Bet kuriuo atveju asmuo ar įmonė laikomi glaudžiai susiję su įmone, jei kuriam nors iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 proc. kito asmens ar įmonės turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės) arba jei kitam asmeniui ar įmonei tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 proc. asmens ir įmonės arba dviejų įmonių turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės).

8. Tai, kad bendrovė, teritorijos rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos bendrovės, kuri yra kitos teritorijos rezidentė arba kuri vykdo ūkinę komercinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje teritorijoje, savaime dar nereiškia, kad viena šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias teritorijos rezidentas gauna iš kitoje teritorijoje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės arba miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje teritorijoje.

2. Sąvoka „nekilnojamas turtas“ turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos teritorijos, kurioje minimas nekilnojamas turtas yra, teisę. Ši sąvoka bet kuriuo atveju apima turtą, papildantį nekilnojamąjį turtą, gyvulius ir žemės bei miškų ūkyje naudojamą įrangą, teises, kurioms taikomos bendrųjų įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę, nuostatos, bet kokią galimybę ar panašią teisę įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufuktą ir teises į kintamas arba pastovias išmokas, kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą ar teisę juos eksploatuoti, ir teises į nematerialųjį turtą, kuris bus sukurtas vykdant teritorijos jūrinėje dalyje gamtos išteklių žvalgymą arba eksploatavimą; laivai ir orlaiviai nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kuriuo kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, taip pat pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. Kai bendrovės akcijos arba panašūs interesai ar teisės bendrovėje, bendrijoje ar patikos fonde suteikia asmeniui teisę naudotis tos bendrovės, bendrijos ar patikos fondo nekilnojamuoju turtu, pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant arba kokiu kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje teritorijoje, kurioje yra tas nekilnojamas turtas.

5. 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

ŪKINĖS KOMERCINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Teritorijos įmonės pelnas apmokestinamas tik toje teritorijoje, jei įmonė nevykdo ūkinės komercinės veiklos kitoje teritorijoje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė ūkinę komercinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje teritorijoje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai teritorijos įmonė vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje teritorijoje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje teritorijoje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, ir veiktų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atskaityti išlaidas, kurios patirtos dėl nuolatinės buveinės, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, patirtas toje teritorijoje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur. Išlaidos, kurias teritorija leidžia atskaityti, apima tik tas išlaidas, kurias galima atskaityti pagal tos teritorijos vidaus teisės aktus.

4. Jeigu teritorijoje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai paskirstant visą įmonės pelną įvairiems jos padaliniams, 2 dalies nuostatos netrukdo tai teritorijai nustatyti apmokestinamąjį pelną tokiu įprastu proporcingo paskirstymo būdu; tačiau taikomas proporcingo paskirstymo metodas turi būti toks, kad jo rezultatai neprieštarautų šiame straipsnyje išdėstytiems principams.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant pirmesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų dalis, kurios atskirai aptiriamos kituose šių Nuostatų straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos tų kitų straipsnių nuostatomis.

8 straipsnis

TARPTAUTINIS JŪRŲ IR ORO TRANSPORTAS

1. Teritorijos įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam vežimui naudojant laivus ar orlaivius, apmokestinamas tik toje teritorijoje.

2. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant susivienijime, bendroje ūkinėje komercinėje veikloje arba tarptautinės agentūros veikloje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOSIOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju, kai:

a) teritorijos įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos teritorijos įmonės valdyme, taip pat vykdant jos kontrolę ar jos kapitale arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos teritorijos įmonės ir kitos teritorijos įmonės valdyme, taip pat vykdant jų kontrolę arba jų kapitale,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komercinių arba finansinių santykių srityje sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai teritorija įskaičiuoja į tos teritorijos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestina pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos teritorijos įmonės pelnas toje kitoje teritorijoje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos teritorijos įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita teritorija atitinkamai tikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia tikslinti, atsižvelgiama į kitas šių Nuostatų nuostatas, o prirėikus teritorijų kompetentingi asmenys konsultuojasi tarpusavyje.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, teritorijos rezidentė, moka kitos teritorijos rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje teritorijoje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje teritorijoje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, ir pagal tos teritorijos įstatymus, bet jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos teritorijos rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 proc. bendros dividendų sumos.

Ši dalis neturi įtakos bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „dividendai“ – pajamos iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų korporacinių teisių, kurios pagal teritorijos, kurios rezidentė yra pelną skirstanti bendrovė, įstatymus apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, teritorijos rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje teritorijoje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje teritorijoje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o jo dalyvavimas, už kurį mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai bendrovė, kuri yra teritorijos rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos teritorijos, ta kita teritorija negali apmokestinti bendrovės mokamų dividendų jokia mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos teritorijos rezidentui, arba kai dalyvavimas, už kurį yra mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su toje kitoje teritorijoje esančia nuolatine buveine arba nuolatine baze; taip pat negali apmokestinti bendrovės nepaskirstytojo pelno mokesčiu, taikomu bendrovės nepaskirstytajam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytąjį pelną, visus arba jų dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje teritorijoje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidaranti teritorijoje ir mokamos kitos teritorijos rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje teritorijoje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje teritorijoje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos teritorijos įstatymus, bet jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos teritorijos rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 proc. bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 dalį, teritorijoje susidarančios palūkanos, kurių faktiškasis savininkas yra kitos teritorijos rezidentas, atleidžiamos nuo mokesčio pirmiau minėtoje teritorijoje, jeigu:

a) palūkanas gauna:

i) teritorijos valdžios institucija ar jos administraciniai padaliniai arba jos vietos valdžios institucija;

ii) centrinis bankas;

iii) finansų įstaiga, kuri nėra susijusi su mokėtoju ir veikia su juo visiškai nepriklausomai. Šiame straipsnyje sąvoka „finansų įstaiga“ reiškia kredito įstaigą, kuriai taikomi kapitalo pakankamumo reikalavimai ir kredito rizikos reguliavimas, atitinkantys tarptautinius reguliuojamos bankininkystės veiklos kapitalo reikalavimų standartus, kaip nustatyta Bazelio susitarime, arba

iv) pripažintas pensijų fondas;

b) palūkanos mokamos už kitos teritorijos viešosios įstaigos suteiktą, garantuotą ar apdraustą paskolą arba prateštą, garantuotą ar apdraustą kreditą, kurių tikslas yra skatinti eksportą ir dėl kurių susitariama abipusiu teritorijų kompetentingų asmenų susitarimu.

4. Šiame straipsnyje sąvoka „palūkanos“ – pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, neatsižvelgiant į tai, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne, ir į tai, ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, visų pirma pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus. Sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį palūkanomis nelaikomos.

5. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, teritorijos rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje teritorijoje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje teritorijoje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra iš esmės susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro teritorijoje, kai jų mokėtojas yra tos teritorijos rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, neatsižvelgiant į tai, ar mokėtojas yra teritorijos rezidentas, ar ne, turi teritorijoje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinėi buveinei arba nuolatinėi bazei, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro teritorijoje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

7. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniam reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos teritorijos įstatymus, atsižvelgiant į kitas šių Nuostatų nuostatas.

12 straipsnis

HONORARAS

1. Honoraras, susidarantis teritorijoje ir mokamas kitos teritorijos rezidentui, gali būti apmokestinamas toje kitoje teritorijoje.

2. Tačiau toks honoraras taip pat gali būti apmokestinamas toje teritorijoje, kurioje jis susidaro, ir pagal tos teritorijos įstatymus, bet jei faktiškasis honoraro savininkas yra kitos teritorijos rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 proc. bendros honoraro sumos.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „honoraras“ – bet kokios rūšies išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi arba teisę naudotis bet kokiais literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus ir filmus arba įrašus juostose ar kitas vaizdo ir garso atkūrimo priemones radijo ar televizijos transliacijoms, patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autorių teisėmis arba už informaciją apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, būdamas teritorijos rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje teritorijoje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje teritorijoje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos mokamas honoraras, yra iš esmės susiję su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad honoraras susidaro teritorijoje, kai jo mokėtojas yra tos teritorijos rezidentas. Tačiau kai honorarą mokantis asmuo, neatsižvelgiant į tai, ar mokėtojas yra teritorijos rezidentas, ar ne, turi teritorijoje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurios atsirado įsipareigojimas mokėti honorarą, ir toks honoraras priskiriamas tai nuolatinėi buveinei arba nuolatinėi bazei, tada laikoma, kad toks honoraras susidaro teritorijoje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

6. Jeigu dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kuriuos jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų paviršius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos teritorijos įstatymus, atsižvelgiant į kitas šių Nuostatų nuostatas.

13 straipsnis

KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Kapitalo prieaugio pajamos, kurias teritorijos rezidentas gauna iš 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje teritorijoje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje teritorijoje.

2. Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos perleidus kilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią teritorijos įmonė turi kitoje teritorijoje, ūkinei komercinei veiklai naudojamą turto dalį, arba kilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinėi bazei, kurią teritorijos rezidentas turi kitoje teritorijoje savarankiškomis individualioms paslaugoms teikti, įskaitant tokias prieaugio pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje teritorijoje.

3. Kapitalo prieaugio pajamos, kurias teritorijos įmonė, tarptautiniam vežimui naudojanti laivus ar orlaivius, gauna iš tokių laivų ar orlaivių perleidimo arba iš kilnojamojo turto, susijusio su tokių laivų ar orlaivių naudojimu, perleidimo, apmokestinamos tik toje teritorijoje.

4. Kapitalo prieaugio pajamos, kurias teritorijos rezidentas gauna perleides akcijas, išskyrus akcijas, kuriomis dideliais kiekiais ir nuolat prekiaujama vertybinių popierių biržoje, arba lygiavertes turtines teises, pavyzdžiui, dalis bendrijoje ar patikos fonde, kurių daugiau nei 50 proc. vertės tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro kitoje teritorijoje esantis nekilnojamasis turtas, kaip apibrėžta 6 straipsnyje, gali būti apmokestinamos toje kitoje teritorijoje.

5. Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kurio turto, išskyrus šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje teritorijoje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

SAVARANKIŠKOS INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, teritorijos rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje teritorijoje, jei fizinis asmuo neturi nuolatinės bazės, kurią gali reguliariai naudoti savo veiklai kitoje teritorijoje. Jei fizinis asmuo tokią nuolatinę bazę turi, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje teritorijoje, tačiau tik tiek, kiek jų priskiriama tai nuolatinėi basei. Tuo tikslu, jei fizinis asmuo, kuris yra teritorijos rezidentas, kitoje teritorijoje bet kuriuo 12 dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokesčiais metais, ištiesai arba su pertraukomis būna ilgiau kaip 183 dienas, laikoma, kad fizinis asmuo turi nuolatinę bazę, kurią gali reguliariai naudoti toje kitoje teritorijoje, o pajamos, gaunamos iš minėtos fizinio asmens veiklos toje kitoje teritorijoje, priskiriamos tai nuolatinėi basei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, odontologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SU DARBO SANTYKIAIS SUSIJUSIOS PAJAMOS

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokesčiai ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos teritorijos rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje teritorijoje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje teritorijoje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje teritorijoje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje teritorijoje.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, atlyginimas, kurį teritorijos rezidentas gauna už kitoje teritorijoje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje teritorijoje, jei:

a) gavėjas kitoje teritorijoje bet kuriuo 12 dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokesčiais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos teritorijos rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinėi buveinei arba nuolatinėi basei, kurią darbdavys turi kitoje teritorijoje.

3. Neatsižvelgiant į pirmesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas, kurį teritorijos rezidentas gauna už samdomąjį darbą tarptautinį vežimą vykdančiame laive ar orlaivyje kaip nuolatinės laivo ar orlaivio komandos narys, išskyrus atvejus, kai asmuo dirba tik kitoje teritorijoje vežimą vykdančiame laive ar orlaivyje, apmokestinamas tik pirmiau nurodytoje teritorijoje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias teritorijos rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos teritorijos rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje teritorijoje.

17 straipsnis

ATLIKĖJAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias teritorijos rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo arba televizijos srities artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią rezidento individualią veiklą kitoje teritorijoje, gali būti apmokestinamos toje kitoje teritorijoje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko vykdomos tokios veiklos priskiriamos ne pačiam atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje teritorijoje, kurioje atlikėjas arba sportininkas šią veiklą vykdo.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos pajamoms, kurias atlikėjai ar sportininkai, teritorijos rezidentai, gauna iš kitoje teritorijoje vykdomos savo individualios atlikėjų ar sportininkų veiklos, jei jų apsilankymas toje kitoje teritorijoje yra visiškai ar iš esmės finansuojamas pirmiau minėtos teritorijos viešosiomis lėšomis. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje teritorijoje, kurios rezidentas atlikėjas ar sportininkas yra konkrečiu atveju.

18 straipsnis

PENSIJOS IR SOCIALINĖS APSAUGOS IŠMOKOS

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kitos panašios išmokos, mokamos teritorijos rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinamos tik toje teritorijoje.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas ir laikantis 19 straipsnio 2 dalies nuostatų, išmokamos pensijos ir kitos išmokos, mokamos periodiškai ar kaip vienkartinės išmokos vadovaujantis teritorijos socialinės apsaugos teisės aktais, apmokestinamos tik toje teritorijoje.

19 straipsnis

VALSTYBĖS TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokesčiai ir kiti panašūs atlyginimai, išskyrus pensiją, kuriuos teritorijos valdžios institucija ar administracinis padalinys arba vietos valdžios institucija moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai teritorijos valdžios institucijai ar padaliniui arba vietos valdžios institucijai, apmokestinami tik toje teritorijoje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokesčiai ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje teritorijoje, jei tarnyba atliekama toje teritorijoje ir fizinis asmuo yra tos teritorijos rezidentas, kuris:

- i) yra tos teritorijos pilietis arba
- ii) netapo tos teritorijos rezidentu vien tam, kad atliktų tarnybą.

2. a) Pensijos ir kitos panašios išmokos, kurias moka teritorijos valdžios institucija ar administracinis padalinys arba vietos valdžios institucija arba kurios mokamos iš teritorijos valdžios institucijos ar administracinio padalinio arba vietos valdžios institucijos sukurtų fondų fiziniam asmeniui už tarnybą tai teritorijos valdžios institucijai ar padaliniui arba vietos valdžios institucijai, apmokestinamos tik toje teritorijoje.

b) Tačiau tokios pensijos ir kitos panašios išmokos apmokestinamos tik kitoje teritorijoje, jei fizinis asmuo yra tos teritorijos rezidentas ir pilietis.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiams, pensijoms ir kitiems panašioms atlyginimams, mokamiems už tarnybą, susijusią su teritorijos ar administracinio padalinio arba vietos valdžios institucijos vykdoma ūkine komercine veikla.

20 straipsnis

STUDENTAI

Išmokos, kurias pragyvenimui, mokymuisi arba praktiniam tobulinimuisi gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į teritoriją buvo kitos teritorijos rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje teritorijoje yra tik mokymosi arba praktinio tobulinimosi tikslais, nėra apmokestinamos toje teritorijoje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos teritorijos ribų.

21 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Teritorijos rezidento įvairių rūšių pajamos, neatsižvelgiant į tai, kur jos susidaro, neaparttos šių Nuostatų pirmesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje teritorijoje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas teritorijos rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje teritorijoje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje teritorijoje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su ta nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

22 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMAS

1. Teritorijoje, kurioje taikomi Lietuvos mokesčių įstatymai, dvigubo apmokestinimo išvengiama taip:

Kai tos teritorijos rezidentas gauna pajamų, kurios, vadovaujantis šiomis Nuostatomis, gali būti apmokestinamos kitoje teritorijoje, pirmiau nurodyta teritorija, jei jos vidaus teisės aktuose nenustatomas palankesnis apmokestinimas, leidžia iš to rezidento pajamų mokesčio išskaičiuoti sumą, lygią toje kitoje teritorijoje sumokėtam tokių pajamų mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta išskaičiuojama suma neturi būti didesnė už tą prieš išskaičiavimą teritorijoje, kurioje taikomi Lietuvos mokesčių įstatymai, apskaičiuoto pajamų mokesčio dalį, priskiriamą atitinkamai pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos kitoje teritorijoje.

Kai teritorijos, kurioje taikomi Lietuvos mokesčių įstatymai, rezidentas gauna įvairių pajamų, kurios, vadovaujantis šių Nuostatų nuostatomis, apmokestinamos tik kitoje teritorijoje, pirmiau minėta teritorija šioms pajamoms mokesčių netaiko, tačiau, apskaičiuodama mokesčių sumą, mokėtiną nuo likusios tokio rezidento pajamų sumos, vis tiek gali atsižvelgti į neapmokestinamas pajamas.

2. Teritorijoje, kurioje taikomi taivaniečių mokesčių įstatymai, dvigubo apmokestinimo išvengiama taip:

Jei tos teritorijos rezidentas gauna pajamų iš kitos teritorijos, toje kitoje teritorijoje sumokėto tų pajamų mokesčio suma (tačiau dividendų atveju neįskaitant mokesčio, sumokėto nuo pelno, iš kurio išmokami dividendai), atitinkanti šias Nuostatas (išskyrus tuos atvejus, kai šios nuostatos leidžia apmokestinti kitoje teritorijoje vien dėl to, kad pajamos taip pat yra tos kitos teritorijos rezidento gautos pajamos), įskaitoma į mokestį, kuris imamas pirmiau minėtoje teritorijoje ir taikomas tam rezidentui. Tačiau įskaitoma suma neturi viršyti pajamų mokesčio sumos, apskaičiuotos pirmiau minėtoje teritorijoje pagal jos mokesčių įstatymus ir kitus teisės aktus.

23 straipsnis

NEDISKRIMINAVIMAS

1. Teritorijos nacionalinių subjektų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje teritorijoje tokiomis pat aplinkybėmis, visų pirma rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos teritorijos nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos arba abiejų teritorijų rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią teritorijos įmonė turi kitoje teritorijoje, apmokestinimas toje kitoje teritorijoje neturi būti nepalankesnis negu tos kitos teritorijos tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Ši nuostata neturi būti aiškinama kaip nuostata, kuria teritorija įpareigojama apmokestinant kitos teritorijos rezidentus teikti jiems kokias nors asmenines mokesčių nuolaidas, lengvatas arba sumažinimą, kokie yra teikiami jos rezidentams dėl jų civilinio statuso arba šeiminių aplinkybių.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies arba 12 straipsnio 6 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ir kitos išmokos, kuriuos teritorijos įmonė moka kitos teritorijos rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną išskaitomi tokiomis pat sąlygomis, kaip kad jie būtų sumokėti pirmiau minėtos teritorijos rezidentui.

4. Teritorijos įmonių, kurių visas kapitalas ar jo dalis priklauso vienam ar keliems kitos teritorijos rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje teritorijoje neturi būti kitokie ar didesni už pirmiau minėtos teritorijos kitų panašių įmonių esamą ar galimą apmokestinimą ir su tuo susijusius reikalavimus.

5. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

24 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų teritorijų veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šių Nuostatų, jis gali, neatsižvelgiant į tų teritorijų vidaus įstatymuose nustatytas teisės gynimo priemones, pateikti savo pareiškimą bet kurios teritorijos kompetentingam asmeniui. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda šių Nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos teritorijos kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta šių Nuostatų neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas įgyvendinamas neatsižvelgiant į teritorijų vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

3. Teritorijų kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus arba abejones, kylančius aiškinant arba taikant šias Nuostatas. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Nuostatose nenustatytais atvejais.

4. Teritorijų kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį, taip pat ir per jungtinę komisiją, sudarytą iš jų pačių arba jų atstovų.

25 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Teritorijų kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri, kaip iš anksto numatyta, yra svarbi įgyvendinant šias Nuostatas arba administruojant ar įgyvendinant teritorijų valdžios institucijų ar jų administracinių padalinių arba vietos valdžios institucijų vardu taikomus įvairioms mokesčių rūšims ir tipams skirtus vidaus teisės aktus tiek, kiek juose nustatytas apmokestinimas neprieštarauja šioms Nuostatoms. Keičiantis informacija apribojimai pagal 1 ir 2 straipsnius netaikomi.

2. Bet kokia teritorijos pagal 1 dalį gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka, kaip ir informacija, gauta pagal tos teritorijos vidaus teisės aktus, ir atskleidžiama tik asmenims arba institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant arba renkant, išieškant 1 dalyje nurodytus mokesčius arba su jais susijusiuose baudžiamojo persekiojimo arba skundų nagrinėjimo procesuose arba prižiūrintiems pirmiau minėtus veiksmus. Tokie asmenys arba institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose. Neatsižvelgiant į pirmiau pateiktas nuostatas, teritorijos gauta informacija gali būti naudojama kitais tikslais, kai tokia informacija tokiais kitais tikslais gali būti naudojama pagal abiejų teritorijų įstatymus, o informaciją teikiančios teritorijos kompetentingas asmuo leidžia informaciją taip naudoti.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios teritoriją:

a) taikyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš teritorijų įstatymų ir administravimo praktikos;

b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal bet kurios iš teritorijų įstatymus arba įprastą administravimo tvarką;

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, ūkinės komercinės veiklos, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*).

4. Jeigu teritorija prašo informacijos pagal šį straipsnį, kita teritorija, norėdama gauti prašomą informaciją, naudoja savo informacijos rinkimo priemones net ir tada, kai tai kitai teritorijai tos informacijos nereikėtų jos pačios mokestiniais tikslais. Prieš tai esančiame sakinyje minimam įpareigojimui taikomi 3 dalies apribojimai, tačiau tokie apribojimai jokių būdu negali būti aiškinami kaip leidžiantys teritorijai atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad ji pati nėra suinteresuota tokią informaciją rinkti.

5. 3 dalies nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip nuostatos, pagal kurias teritorijai leidžiama atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad informaciją turi bankas, kita finansinė institucija, atstovo ar agento arba patikėtinio teisėmis veikiantis asmuo, arba todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.

26 straipsnis

LENGVATŲ SUTEIKIMAS

Neatsižvelgiant į kitas šių Nuostatų nuostatas, lengvata pagal šias Nuostatas nesuteikiama pajamoms, jei, atsižvelgiant į visus svarbius faktus ir aplinkybes, būtų pagrįsta daryti išvadą, kad tokios lengvatos gavimas buvo vienas iš pagrindinių bet kurio susitarimo ar sandorio, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai lėmė tos lengvatos atsiradimą, tikslų, nebent nustatoma, kad tos lengvatos suteikimas tokiomis aplinkybėmis atitiktų šių Nuostatų atitinkamų nuostatų tikslą ir paskirtį.

27 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Šios Nuostatos taikomos laikantis abipusiškumo, kai atitinkamose teritorijose bus užbaigtos reikiamos teisinės procedūros ir nustatyta šių Nuostatų įsigaliojimo data.

2. Nuostatos taikomos abiejose teritorijose:

a) mokesčiams prie pajamų šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas ar kredituojamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja šios Nuostatos, sausio pirmą dieną arba po jos;

b) kitiems pajamų mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja šios Nuostatos, sausio pirmą dieną arba po jos.

28 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Šios Nuostatos taikomos tol, kol jas nutraukia teritorijų valdžios institucijos. Bet kuri iš šių valdžios institucijų gali Nuostatas nutraukti ne anksčiau nei praėjus penkeriems metams nuo Nuostatų įsigaliojimo dienos, perduodama rašytinį pranešimą apie nutraukimą bent prieš 6 mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju šios Nuostatos nebetaikomos abiejose teritorijose:

a) mokesčiams prie pajamų šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas ar kredituojamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos;

b) kitiems pajamų mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

PROTOKOLAS

Toliau pateiktos nuostatos yra neatskiriama Nuostatų dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos dalis:

1. Dėl 3 straipsnio 1 dalies h punkto (Bendrosios apibrėžtys):

Sutariama, kad sąvoka „pripažintas pensijų fondas“ apima:

a) teritorijoje, kurioje taikoma Lietuvos mokesčių teisė, bet kurį pensijų fondą, kuriam taikomas Papildomo savanoriško pensijų kaupimo įstatymas ir Pensijų kaupimo įstatymas;

b) teritorijoje, kurioje taikoma taivaniečių mokesčių teisė:

i) Viešojo sektoriaus pensijų fondą;

ii) Viešojo sektoriaus pensijų kaupimo fondą;

iii) Dirbančiųjų išėjimo į pensiją fondą;

iv) Dirbančiųjų pensijų fondą;

v) Ūkininkų pensijų fondą;

vi) Privačių mokyklų mokytojų ir darbuotojų išėjimo į pensiją, netekties kompensacijos, atsistatydinimo ir išeitinių išmokų fondą;

vii) bet kurios pelno siekiančios įmonės atidėtą darbuotojų pensijų fondą pagal Pelno mokesčio įstatymo 33 straipsnio 2 dalies nuostatas;

c) bet kurį kitą bet kurioje teritorijoje įsteigtą pensijų fondą, kurį teritorijų kompetentingi asmenys sutiko laikyti pripažintu pensijų fondu pagal šias Nuostatas.

2. Dėl 4 straipsnio 1 dalies (Rezidentai):

Sutariama, kad:

a) teritorijos kolektyvinio investavimo subjektas, gaunantis pajamas kitoje teritorijoje, taikant šias Nuostatas tokioms pajamoms, laikomas teritorijos, kurioje jis yra įsteigtas, rezidentu ir jo gaunamų pajamų faktiškuoju savininku;

b) sąvoka „kolektyvinio investavimo subjektas“ reiškia:

i) teritorijoje, kurioje taikoma Lietuvos mokesčių teisė, bet kurį investicinį fondą pagal Kolektyvinio investavimo subjektų įstatymą, Alternatyviųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdytojų įstatymą, Informuotiesiems investuotojams skirtų kolektyvinio investavimo subjektų įstatymą, 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą [\(ES\) Nr. 345/2013](#) dėl Europos rizikos kapitalo fondų (OL 2013, L 115, p. 1), 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą [\(ES\) Nr. 346/2013](#) dėl Europos socialinio verslumo fondų (OL 2013, L 115, p. 18), 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą [\(ES\) 2015/760](#) dėl Europos ilgalaikių investicijų fondų (OL 2015, L 123, p. 98) ir 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą [\(ES\) 2017/1131](#) dėl pinigų rinkos fondų (OL 2017, L 169, p. 8);

ii) teritorijoje, kurioje taikomi taivaniečių mokesčių įstatymai, kolektyvinio investavimo patikos fondus, vertybinių popierių investicinius patikos fondus, ateities sandorių patikos fondus, kurie viešai siūlomi pagal atitinkamus įstatymus;

iii) bet kokią kitą investicinį fondą, susitarimą ar subjektą, įsteigtą bet kurioje teritorijoje, kurį teritorijų kompetentingi asmenys sutinka laikyti kolektyvinio investavimo subjektu šios dalies taikymo tikslais.

3. Dėl 10 straipsnio (Dividendai) ir 12 straipsnio (Honoraras):

Sutariama, kad jei teritorija, kurioje taikomi taivaniečių mokesčių įstatymai, susitaria bet kuriame susitarime dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo su Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) ar Europos Sąjungos (ES) valstybe nare neapmokestinti dividendų arba apmokestinti dividendus prie šaltinio mažesniu tarifu, nei numatyta šiose Nuostatose, arba neapmokestinti honorarų arba apmokestinti juos prie šaltinio mažesniu tarifu, nei numatyta šiose Nuostatose, abi teritorijos pradėtų konsultacijas po tos dienos, kurią pradedamos taikyti nuostatos, numatančios atitinkamą išimtį arba sumažintą tarifą, siekdamos pakeisti atitinkamas šių Nuostatų nuostatas.

4. Dėl 25 straipsnio (Keitimasis informacija):

Sutariama, kad sąvoka „vidaus teisės aktai“ teritorijos, kurioje taikomi Lietuvos mokesčių įstatymai, atžvilgiu apima toje teritorijoje galiojančius teisės aktus.
